

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

«КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОЇ
ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ»

ПОЛОЖЕННЯ

про систему внутрішнього забезпечення якості освіти
у Київському інституті сучасної психології та психотерапії

*Затверджено Вченою радою
Київського інституту
сучасної психології та
психотерапії
(протокол №5
від 15 червня 2018 року)*

*Голова Вченої ради
Б.Г. Херсонський*

Київ
КІСПП

2018

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення про систему внутрішнього забезпечення якості вищої освіти у Київському інституті сучасної психології та психотерапії (далі – Інститут) розроблено на підставі Закону України «Про вищу освіту», Статуту Інституту та «Положення про організацію освітнього процесу в Київському інституті сучасної психології та психотерапії».

Положення ґрунтується на основних засадах «Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти», затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 №1187».

Освітній процес у Київському інституті сучасної психології та психотерапії – це інтелектуальна, творча діяльність у галузі вищої освіти і науки, яку проводять через систему науково-методичних і педагогічних заходів та яка скерована на передавання, засвоєння, примноження й використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти передбачає узгоджене функціонування освітньої та управлінської ланок у освітній діяльності Інституту.

Якість освітньої діяльності в Інституті – це рівень організації освітнього процесу, що відповідає стандартам освітньої діяльності, у яких зазначено сукупність мінімальних вимог до кадрового, навчально-методичного, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення освітнього процесу Інституту.

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Інституті передбачає здійснення таких процедур та заходів:

- визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;

- удосконалення планування освітньої діяльності через розробку, затвердження, моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм;
- щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті Інституту, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- посилення кадрового потенціалу Інституту шляхом забезпечення підвищення кваліфікації науково-педагогічних (педагогічних) працівників, оптимізації процедури конкурсного відбору на заміщення посад науково-педагогічних працівників;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, в тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників Інституту і здобувачів вищої освіти;
- інших процедур і заходів, спрямованих на внутрішнє забезпечення якості вищої освіти в Інституті.

2. ПРИНЦИПИ ТА ПРОЦЕДУРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

Система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Інституті спирається на принципи:

- відповідності європейським та національним стандартам якості вищої освіти (Додаток 1);
- автономії закладу вищої освіти, який несе відповідальність за забезпечення якості вищої освіти;
- системного підходу, який передбачає управління якістю на всіх стадіях освітнього процесу;
- узгодженості нормативно-правового, організаційного та науково-методичного забезпечення функціонування всіх складових системи;
- об'єктивності оцінювання якості результатів навчання,
- комплексності дослідження різноманітних аспектів освітнього процесу, обробки та аналізу одержаних результатів;
- рефлексивності реагування управлінських структур на результати оцінювання досягнутої якості освіти,
- постійного розвитку і вдосконалення змісту освітньо-професійних та освітньо-наукової програм з урахуванням професійних інтересів слухачів, здобувачів та роботодавців;
- відкритості результатів оцінювання досягнутої якості в Інституті та оприлюднення результатів на сайті,
- залучення слухачів, роботодавців та інших зацікавлених сторін до процесу забезпечення якості;
- відкритості інформації на всіх етапах забезпечення якості;
- відповідальності за якість наданих послуг і за те, як ця якість забезпечується;
- розвитку і вдосконалення якості навчальних програм в інтересах слухачів;
- існування ефективних і надійних організаційних структур, в межах яких ці академічні програми здійснюються і дотримуються;
- необхідності демонстрування своєї якості як на національному, так і міжнародному рівні;

- не обмеження різноманіття та не стримування нововведень.

Система передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- удосконалення планування освітньої діяльності: затвердження, моніторинг і періодичний перегляд освітніх програм;
- підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти;
- посилення кадрового потенціалу Інституту;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти;
- розвиток інформаційних систем з метою підвищення ефективності управління освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про діяльність Інституту;
- створення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях працівників і здобувачів вищої освіти;
- участь Інституту в національних та міжнародних рейтингових дослідженнях вищих навчальних закладів.
- залучення слухачів до забезпечення якості освіти.

3. РОЗРОБКА, ЗАТВЕРДЖЕННЯ, МОНІТОРИНГ ТА ПЕРІОДИЧНИЙ ПЕРЕГЛЯД ОСВІТНІХ ПРОГРАМ. ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Механізм розробки, затвердження, моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм регулюється Положенням про організацію освітнього процесу в ТОВ Київський інститут сучасної психології та психотерапії

Освітня програма (освітньо-професійна, освітньо-наукова) має відповідати вимогам стандарту вищої освіти. Стандарти вищої освіти для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності розробляє і затверджує Міністерство освіти і науки України за погодженням із Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

Стандарти вищої освіти використовуються для визначення та оцінювання якості змісту та результатів освітньої діяльності.

Освітня програма для певної спеціальності розробляється робочою групою Інституту, до складу якої входять провідні фахівці з цієї спеціальності, представники роботодавців та студентського самоврядування. Освітня програма затверджується рішенням Вченої ради Інституту і вводиться в дію наказом ректора.

У межах ліцензованої спеціальності Інститут може запроваджувати спеціалізації. Для кожної затвердженої спеціалізації створюється окрема проектна група, відповідальна за розробку відповідної освітньої програми.

На підставі освітньої програми відповідний підрозділ Інституту розробляє навчальний план. Навчальний план є нормативним документом, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітнього процесу. Навчальний план затверджується рішенням Вченої ради Інституту і вводиться в дію наказом ректора.

Для реалізації права вибору здобувачами індивідуальної траєкторії навчання вільний вибір навчальних дисциплін здобувачем здійснюється у межах передбачених відповідною освітньою програмою обсязі, що становить не менше як 25% від загального обсягу кредитів ЄКТС, передбачених для обраного рівня вищої освіти. Процедура формування переліку та подальшого вивчення здобувачем навчальних дисциплін із циклу вільного вибору визначена у «Положенні про порядок та умови здійснення вибору навчальних дисциплін здобувачами ТОВ «Київський інститут сучасної психології та психотерапії».

Навчання здобувачів вищої освіти здійснюють за індивідуальними навчальними планами. Індивідуальний навчальний план затверджує проректор з наукової та навчально-методичної роботи протягом перших трьох тижнів з початку навчального року. Виконання індивідуального навчального плану здобувач вищої освіти здійснює протягом часу, який не перевищує терміну його навчання.

За виконання індивідуального навчального плану відповідає здобувач вищої освіти. Невиконання індивідуального навчального плану з вини здобувача вищої освіти є підставою для відрахування його з Інституту.

Для здобувачів вищої освіти, які відповідно до міжнародних актів або договорів, укладених Інститутом, направлені до інших закладів вищої освіти (зокрема, й іноземних держав) на навчання протягом семестру, можуть бути встановлені індивідуальні графіки навчання.

Робочі навчальні програми дисциплін розробляються кафедрами згідно з вимогами відповідних освітніх програм підготовки фахівців.

Перегляд освітніх програм відбувається за результатами їхнього моніторингу.

Критерії, за якими відбувається перегляд освітніх програм, формулюються як у результаті зворотного зв'язку із науково-педагогічними працівниками, слухачами, випускниками і роботодавцями, так і внаслідок прогнозування розвитку галузі та потреб суспільства.

Забезпечення якості програм повинно включати:

- розробку й публікацію чітко сформульованих очікуваних навчальних результатів;
- логіку побудови освітньої програми - перелік дисциплін та їхню організацію і зміст;
- наявність відповідних навчальних ресурсів;
- моніторинг успішності та досягнень слухачів;
- регулярний періодичний перегляд програм (за участі зовнішніх експертів);
- регулярне спілкування з представниками ринку праці та іншими відповідними організаціями;
- участь слухачів у діяльності із забезпечення якості освіти.

4. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу, Положення про оцінювання результатів навчання здобувачів та Положення про атестацію здобувачів вищої освіти та організацію роботи екзаменаційної комісії.

Невід'ємним елементом внутрішнього контролю є система оцінювання здобувачів за підсумками виконання ними освітньої чи освітньо-наукової програми. Рівень засвоєння здобувачами програми та її компонентів визначається за результатами поточного контролю, підсумкового контролю засвоєння навчальних дисциплін, практикою, складання атестаційного екзамену зі спеціальності та захисту кваліфікаційної магістерської роботи.

Поточний контроль здійснюють під час проведення лекційних, практичних та семінарських занять. Він має на меті перевірку рівня підготовленості здобувача вищої освіти до виконання конкретної роботи.

Поточний контроль здійснюють у формах опитувань та/або перевірки результатів виконання здобувачами вищої освіти окремих видів індивідуальних завдань, виступів на семінарських та практичних заняттях, виконання тестів, експрес-контролю, перевірки уміння публічно чи письмово подавати певний матеріал (презентація) тощо.

Підсумковий контроль проводять у формі семестрового контролю знань здобувачів вищої освіти, захисту звітів з практики та атестації.

Форми поточного контролю якості навчання в Інституті.

На аудиторних заняттях:

- експрес-опитування;
- вирішення проблемних ситуацій;
- робота з діагностичними тестами і тренінговими програмами;
- виступи та дискусії на семінарських заняттях;
- публічний захист проектів.

Під час самостійної роботи:

- співбесіди в ході індивідуальних консультацій;
- збір та обробка необхідної документації та інформації;
- підготовка тез та планів виступів, публікацій;
- індивідуальні контрольні роботи;
- виконання певних етапів проектів;
- виконання кейсів, розв'язання проблемних ситуацій тощо.

Форми підсумкового контролю:

- семестрові екзамени, заліки;
- звіт про проходження практики;
- атестаційний екзамен зі спеціальності;
- захист кваліфікаційної магістерської роботи.

Екзамени проводяться у формі виконання усних екзаменаційних завдань або письмових тестів. На екзамен виносяться основні питання, типові та ситуаційні задачі; завдання, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх при вирішенні практичних задач тощо.

Перелік питань, що охоплюють зміст програми дисципліни, критерії оцінювання екзаменаційних завдань визначаються кафедрою, включаються до робочої програми і доводяться до здобувачів на початку вивчення дисципліни. Підсумкові оцінки успішності здобувачів виставляються в екзаменаційні відомості з кожної дисципліни.

За результатами контролю, а також виконання здобувачами інших видів навчальної роботи, передбаченої програмою, Інститут формує рейтинги успішності здобувачів. Рейтинг визначає місце слухача у загальному списку, побудованому у порядку зниження показників їх успішності.

Результати екзамену та диференційованого заліку визначають за стобальною шкалою, шкалою ЄКТС і національною шкалою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»), а заліку – за стобальною

шкалою, шкалою ЄКТС та національною шкалою («зараховано», «не зараховано») і вносять до відомості успішності, залікової книжки та навчальної картки здобувача вищої освіти.

Шкала оцінювання успішності здобувачів вищої освіти

Сума балів	Оцінка ECTS	Національна оцінка	
		Іспит	Залік
90-100	A	Відмінно	зараховано
82-89	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)	
74-81	C	Добре (в загальному правильна робота з певною кількістю грубих помилок)	
64-73	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)	
60-63	E	Задовільно (задовольняє мінімальні критерії)	
35-59	FX	Незадовільно (із можливістю повторного складання)	не зараховано
1-34	F	Незадовільно (із обов'язковим повторним вивченням дисципліни)	

Складання семестрових екзаменів здійснюють відповідно до робочого навчального плану згідно з розкладом, у якому визначають дату, час, аудиторію та екзаменатора.

Розклади екзаменів затверджує ректор, а потім їх доводять до відома науково-педагогічних працівників і здобувачів вищої освіти не пізніше як за місяць до початку сесійного контролю знань.

Зміну часу та місця проведення контрольних заходів, аудиторії заборонено, крім випадків виробничої потреби. Внесення будь-яких змін до розкладів екзаменів здійснюють у порядку їх складання, узгодження та затвердження.

Контроль за організацією та проведенням сесійного контролю знань здобувачів вищої освіти здійснюють у порядку, який визначає ректор Інституту.

Атестація випускників проводиться за акредитованими спеціальностями (освітніми програмами) та завершується видачею документів встановленого

зразка про присудження відповідного освітнього ступеня та присвоєння здобутої кваліфікації.

Атестація здобувачів вищої освіти – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей до вимог стандартів вищої освіти.

Контроль за формуванням та організацією роботи екзаменаційної комісії здійснює ректор.

Форми та терміни проведення атестації здобувачів вищої освіти визначають відповідно до вимог відповідного стандарту вищої освіти та графіку освітнього процесу.

ЕК створюють наказом ректора, і вона діє протягом календарного року у складі голови, заступника голови (за потреби) і членів комісії.

Голів екзаменаційних комісій призначає ректор Інституту із провідних фахівців відповідних галузей знань чи науки, представників державних та недержавних підприємств, установ, наукових чи науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, які готують фахівців з відповідних спеціальностей (напрямів підготовки). Одна й та сама особа може бути головою екзаменаційної комісії не більше трьох років поспіль.

Членів ЕК призначають зі складу завідувачів кафедр, професорів, доцентів та науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь або вчене звання, провідних фахівців підприємств, організацій та установ. До складу ЕК можуть включатися представники роботодавців.

Секретарем ЕК з кожної спеціальності призначають працівника випускової кафедри. Свої обов'язки він виконує в робочий час за основною посадою.

Рішення ЕК про оцінку знань, виявлених під час захисту випускної кваліфікаційної роботи, а також про присвоєння здобувачам вищої освіти кваліфікації та видання випускникам дипломів (ординарного чи з відзнакою) приймають на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням більшістю

голосів членів комісії, які брали участь в її засіданні.

До атестації у формі випускної кваліфікаційної роботи допускають здобувачів вищої освіти, які успішно завершили теоретичний курс навчання та виконали всі види практичної підготовки, передбачені навчальним планом.

Керівниками випускних кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти призначають осіб зі складу науково-педагогічних працівників (професорів, доцентів) випускової кафедри або висококваліфікованих фахівців виробничих, наукових і проектних організацій тощо.

Рецензування випускних кваліфікаційних робіт проводять науково-педагогічні (професори, доценти) та наукові працівники зазвичай інших кафедр Інституту, висококваліфіковані фахівці відповідної галузі знань, виробничих, наукових і проектних організацій, науково-педагогічні і наукові працівники інших закладів вищої освіти.

Теми, керівників та рецензентів обраних здобувачами вищої освіти випускних кваліфікаційних робіт затверджують наказом ректора не пізніше, як за три місяці до початку їх захисту, передбаченого графіком освітнього процесу.

Порядок виконання й оформлення випускних кваліфікаційних робіт, вимоги до їхньої структури та обсягу тощо випускові кафедри регламентують відповідними методичними рекомендаціями, оновлення яких здійснюють не рідше одного разу на три роки.

Для забезпечення належного рівня якості випускних кваліфікаційних робіт і підготовки здобувачів вищої освіти до їх захисту випускові кафедри проводять перевірку їх змісту на плагіат.

5. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАЦЬКОГО СКЛАДУ

Для забезпечення якості вищої освіти в Інституті впроваджуються певні процедури і критерії, які засвідчують, що науково-педагогічні працівники (далі

- НПП) мають відповідну кваліфікацію і високий фаховий рівень.

Для цього:

- використовуються такі процедури відбору та призначення на посаду, які дають змогу пересвідчитись у тому, що новий викладач має високий рівень компетентності;

- створюються умови і можливості для викладачів для вдосконалення фахової майстерності, а також атмосфера, в якій цінують професійні вміння;

- надається викладачам можливість удосконалити свої професійні вміння до відповідного рівня, але також застосовуються механізми усунення з посад тих НПП, які продовжують демонструвати свою професійну нездатність;

- забезпечується доступ НПП до інформації про те, як інші оцінюють їхню роботу.

Підвищення кваліфікації та стажування НПП є елементом системи забезпечення якості освіти в Інституті.

6. ПРОЦЕДУРИ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ РОБОТИ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Система об'єктивного аналізу якості кадрового забезпечення освітньої, наукової та науково-технічної діяльності Інституту передбачає проведення щорічного рейтингового оцінювання професійної діяльності науково-педагогічних працівників.

Інтегроване оцінювання НПП здійснюється в балах за такими напрямками:

- результати оцінювання роботи НПП здобувачами Інституту;
- навчально-методична діяльність;
- наукова діяльність;
- міжнародна діяльність;
- експертно-дорадницька діяльність;
- організаційна та громадська діяльність;
- особистісні і статусні здобутки.

Моніторинг якості викладання дисциплін відбувається шляхом проведення анонімного анкетування здобувачів. Здобувачі оцінюють змістову частину дисциплін, а також кожного викладача, який брав участь у викладанні дисципліни, незалежно від стажу роботи в Інституті.

Питання, що стосуються змісту дисципліни, визначаються за такими критеріями:

- розкриття структури та змісту програми дисципліни;
- логічність і доступність поданого навчального матеріалу;
- дотримання викладачем заявлених вимог щодо контролю отриманих знань.

Якість та ефективність викладання визначаються за такими критеріями:

- відкритість викладача до запитань та дискусій;
- уміння викладача давати корисні коментарі щодо письмових робіт та усних виступів здобувачів, аналізувати їх сильні та слабкі сторони;
- застосування викладачем інтерактивних технологій навчання (захист презентації, проектів, дискусії, мозковий штурм, Case study);
- застосування викладачем технічних засобів навчання;
- уміння викладача зацікавити аудиторію у вивченні дисципліни;
- тактовне ставлення до здобувачів;
- володіння ораторською майстерністю;
- відповідність зовнішнього вигляду викладача діловому стилю.

Визначення рейтингів науково-педагогічних працівників здійснюється за 100 бальною шкалою. Оцінюванню підлягають інтегровані види професійної діяльності працівника: навчально-методична, науково-інноваційна та організаційно-виховна робота.

У рейтинговій оцінці діяльності науково-педагогічного працівника враховується оцінка (до 50 балів) його діяльності здобувачами за наслідками окремого анонімного анкетування. Відповідне анкетування здобувачів організовується та навчальною частиною протягом навчального року, за який

здійснюється оцінювання діяльності науково- педагогічного працівника.

Анкетування проводиться в електронному форматі за анкетною, яка розміщується на сайті Інституту.

Після опрацювання результатів анкетування дані про них надаються кафедрам Інституту для обговорення, подальшого аналізу та внесення змін до змісту дисциплін та методики викладання. Пропозиції кафедр щодо удосконалення змісту дисциплін та методики викладання за результатами зворотнього зв'язку виносяться на обговорення Вченої ради.

Крім того, щорічно, випускникам пропонується заповнити анкету щодо умов навчання в Інституті та дати оцінку матеріально-технічній базі та задоволеність послугами.

7. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА СТАЖУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Метою підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників є вдосконалення їх професійної підготовки шляхом поглиблення і розширення професійних знань, умінь і навичок, набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності.

Працівники проходять навчання/стажування у інших закладах вищої освіти, відповідних наукових, установах та організаціях як в Україні, так і за її межами .

Інститут забезпечує навчання своїх працівників не рідше ніж один раз на п'ять років зі збереженням середньої заробітної плати.

Навчання за програмою довгострокового підвищення кваліфікації спрямовується на оволодіння, оновлення та поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових, економічних та управлінських компетентностей, у тому числі вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду,

що сприяє якісному виконанню ними своїх посадових обов'язків, розширенню їх компетенції тощо.

Навчання за програмами короткострокового підвищення кваліфікації (семініарів, семінарів-практикумів, семінарів-нарад, семінарів-тренінгів, тренінгів, вебінарів, «круглих столів» тощо) передбачає комплексне вивчення сучасних та актуальних наукових проблем галузі освіти, науки, педагогіки, відповідних нормативно-правових актів, вітчизняного та зарубіжного досвіду, підвищення рівня професійної культури тощо.

Стажування здійснюється з метою формування і закріплення на практиці професійних компетентностей, здобутих у результаті теоретичної підготовки, щодо виконання завдань і обов'язків на займаній посаді або посаді вищого рівня, засвоєння вітчизняного та зарубіжного досвіду, формування особистісних якостей для виконання професійних завдань на новому, більш високому якісному рівні в межах певної спеціальності.

Працівникам, які пройшли стажування або підвищення кваліфікації, видається відповідний документ про післядипломну освіту:

- свідоцтво державного зразка про довгострокове підвищення кваліфікації;
- свідоцтво зразка закладу-виконавця про короткострокове підвищення кваліфікації (сертифікат Інституту про стажування).

Копії документів про післядипломну освіту зберігаються в особових справах працівників та використовуються для підготовки звіту про проведену роботу за результатами календарного року.

8. ВИМОГИ ДО СТРУКТУРИ І ЯКОСТІ ПРОГРАМ

Освітня програма повинна мати відповідну структурно-логічну схему, яка передбачає оптимальне співвідношення між теоретичними, практичними та професійними вміннями і навичками, а також послідовність та поступовість

освоєння навчального матеріалу.

Дидактика програми забезпечується через:

- застосування різноманітності методів навчання (круглі столи, диспути, кейс стаді, аналіз практичних ситуацій) і стратегій оцінювання, що відповідають цілям та змісту навчального матеріалу;

- оптимальне співвідношення навчальних годин, відведених на проведення лекційних, практичних, семінарських занять та самостійної роботи;

- застосування принципів наглядності і доступності викладення матеріалу;

- забезпечення раціонального поєднання колективної та індивідуальної форм роботи здобувачів;

- консультування викладачами здобувачів з питань організації самостійної роботи та під час підготовки до контрольних заходів та проходження практики.

Оцінювання дієвості програми відбувається шляхом:

- контролю, що проводиться під час відвідування навчальних занять представниками керівництва Інституту;

- взаємного відвідування навчальних занять викладачами;

- отримання зворотного зв'язку від працедавців (через відгуки про результати проходження практики здобувачами);

- отримання зворотного зв'язку від випускників Інституту (під час зустрічей з ними керівництва Інституту та анкетування).

На оновлення освітньої програми мають вплив як зовнішні, так і внутрішні чинники. При впровадженні змін у програму до уваги беруться пропозиції головних замовників та споживачів освітніх послуг Інституту.

9. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЯВНОСТІ НЕОБХІДНИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу в Інституті відповідає діючим ліцензійним умовам провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти та акредитаційним вимогам.

Матеріально-технічна база повністю пристосована для підготовки здобувачів вищої освіти: відповідає санітарним нормам, вимогам правил пожежної безпеки, дотримано норми з охорони праці. Забезпеченість приміщеннями для проведення навчальних занять та контрольних заходів відповідає нормативам, визначеним у ліцензійних умовах.

Освітній процес забезпечено навчальною, методичною та науковою літературою на паперових та електронних носіях.

Електронними освітніми ресурсами Інституту є навчальні, наукові, інформаційні, довідкові матеріали та засоби, які створені в електронній формі, представлені на відповідних носіях та відтворюються за допомогою електронних цифрових технічних засобів.

10. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

Доступ до публічної інформації про діяльність Інституту забезпечується шляхом:

- оприлюднення публічної інформації в засобах масової інформації (далі – ЗМІ);
- розміщення публічної інформації на офіційному веб-сайті Інституту;
- надання інформації за запитами на інформацію.

Публічна інформація про діяльність Інституту може надаватися в усній формі, на паперових носіях та в електронній формі.

11. ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В НАУКОВИХ ПРАЦЯХ ПРАЦІВНИКІВ І ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Систему запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях працівників та здобувачів вищої освіти створено відповідно до Положення про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників.

В Інституті перевірки на академічний плагіат підлягають:

- випускні кваліфікаційні роботи здобувачів вищої освіти усіх ступенів, науково-методичні праці (підручники, посібники та навчальні посібники, методичні розробки), монографії та інші роботи, які включено до плану видань або вимагають рекомендації до видання Вченої ради Інституту;

- рукописи статей, тези доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або оргкомітетів, наукові (анотовані) звіти. Організацію перевірки вищезазначених матеріалів здійснюють головні редактори наукових журналів, керівники структурних підрозділів, які проводять відповідні заходи;

- дисертаційні роботи та автореферати на здобуття освітньо-наукового ступеня доктора філософії.

Результати перевірки на академічний плагіат оформлюються рішенням засідання (кафедри, редакційної колегії журналу, оргкомітету конференції, експертними комісіями спеціалізованих вчених рад). За результатами перевірки автору (авторам) роботи надається довідка.

Перевірка наукових робіт на наявність академічного плагіату проводиться з використанням програмно-технічних засобів, саме UNICHECK.

При прийнятті остаточного рішення враховується специфіка роботи, що перевіряється на наявність академічного плагіату (галузь знань, спеціальність), вид роботи (стаття, монографія, підручник, дисертація, дипломна робота тощо) та її унікальність.

Встановлення фактів незадовільної оригінальності низької унікальності є підставою відмови у наданні рекомендації для друку або відправлення цих матеріалів на доопрацювання.

Низький відсоток оригінальності робіт здобувачів вищої освіти є підставою щодо прийняття рішення про недопущення до захисту та відправку матеріалів на доопрацювання або видачу нового варіанта завдання.

Виявлення фактів плагіату наукових та науково-педагогічних працівників Інституту може бути враховано при продовженні дії контракту.

12. КРИТЕРІЇ ВІДПОВІДНОСТІ СТАНДАРТАМ І РЕКОМЕНДАЦІЯМ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Критерії і індикатори щодо внутрішнього забезпечення якості:

1. Політика забезпечення якості.

Оприлюднена на сайті Інституту політика якості, яка втілюється через належні структури і процеси:

- організація системи забезпечення якості;
- відповідальність керівництва, викладачів та здобувачів за забезпечення якості;
- академічна доброчесність і свобода;
- запобігання будь-яким проявам нетолерантності чи дискримінації здобувачів або викладачів;
- залучення зовнішніх сторін до забезпечення якості.
- способи втілення політики, її моніторингу та перегляду.

2. Розробка та затвердження програм.

Затвердження, моніторинг та періодичний перегляд програм підготовки, що передбачає:

- ретельність у розробці програм з чітко сформульованими очікуваними навчальними результатами із забезпеченням їх актуальності та попиту на них;
- розробляються за участю здобувачів та із залученням зовнішніх експертів;
- наявність відповідних навчальних ресурсів;

- моніторинг успішності та досягнень здобувачів;
- регулярний перегляд програм (також за участі зовнішніх експертів).
- участь слухачів у діяльності із забезпечення якості.

3. Студентоцентроване навчання, викладання та оцінювання.

- повага і увага до розмаїтості здобувачів та їхніх потреб, уможливаючи гнучкі навчальні траєкторії;

- застосування різних способів подачі матеріалу, де це доречно;
- гнучке використання різноманітних педагогічних методів;
- розвиток взаємоповаги у стосунках слухача і викладача;
- викладачі обізнані з наявними методами контролю знань;
- критерії та методи оцінювання та виставлення оцінок оприлюднюються

заздалегідь;

- здобувачі одержують зворотній зв'язок, який за потреби супроводжується порадами щодо навчального процесу;

- застосування заздалегідь визначених та оприлюднених правил щодо зарахування, навчання, визначення кваліфікацій здобувачів.

4. Викладацький склад.

- встановлюються та дотримуються чіткі процедури набору працівників;

- існують можливості та стимули для професійного розвитку викладацького складу;

- заохочується наукова діяльність;

- заохочується застосування інноваційних методів викладання та нових технологій.

5. Навчальні ресурси та підтримка здобувачів.

Наявність навчальних ресурсів та підтримки здобувачів. Гарантія того, що всі ресурси відповідають зазначеним цілям та є загальнодоступними, і що всі здобувачі інформовані про наявність відповідних послуг.

6. Управління інформацією.

Збір, аналіз та використання необхідної інформації для ефективного

управління своїми програмами та іншими видами діяльності:

- ключові показники ефективності;
- інформація про контингент здобувачів;
- досягнення здобувачів, показники їхньої успішності та відсіювання;
- рівень задоволеності здобувачів своєю програмою;
- доступні навчальні ресурси та послуги з підтримки здобувачів.

7. Публічна інформація.

Оприлюднення чіткої, точної, об'єктивної, актуальної і доступної інформації про свою діяльність.

14. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Положення затверджується рішенням Вченої ради Інституту та вводиться в дію наказом ректора.

Зміни та доповнення до Положення вносяться наказом ректора за рішенням Вченої ради Інституту. У такому ж порядку Положення втрачає чинність.